

Olv.: ApCsel 2,14a.36-41 – 1Pét 2,20b-25 – Jn 10,1-10
Jézus a Jó Pásztor

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Jó Pásztor vasárnapja van.

A mai világ - a felekezetek szerint is megosztott világ, meg egyébként is megosztott világ - idegenkedik ettől az egyházi gondolattól: ***Egy akol legyen és egy Pásztor!*** A mai vasárnapon mi mégis vállaljuk ezt a gondolatot. A világban lépten-nyomon arról hallunk, hogy egység, unió, emberek egymásra találása. Ezt az egyházi gondolatot, - ami a Bibliára hivatkozik, amikor mi egy Pásztor alatt akarunk egymással összetartozni – sokan félreértelmezik. Ez nem a sajátosságaink elvesztése, nem az egyéniségünk föladása, nem nyájszellem, amit gúnyosan mondanak erre a felhívásra utalva, hanem egység, az egység ereje, az összetartozás élménye, a közösség öröme. Ha erre egyszer rácsodálkozunk, akkor egészen másképp gondolunk Jézusra is, aki magát Jó Pásztornak mondja.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

„Én vagyok a Jó Pásztor!”

Az egész Katolikus Anyaszentegyházban a mai vasárnapon a Jó Pásztort köszöntik, ünneplik, Jézust, aki önmagáról mondta: „Én vagyok a Jó Pásztor.” Ne kapcsoljuk ki a „készülékeinket”, - már a telefont igen, - ne idegenkedjünk ettől a képtől, ettől a fogalomtól, akár azért idegen nekünk, mert úgy gondoljuk, hogy mi városi emberek vagyunk, vagy akár azért, mert mi modern gondolkodású emberek vagyunk és ismeretlen számunkra ez a kép. Legyen életünk középpontjában ennek a képnek az üzenete!

Izrael királyai ezt a címet viselték: „Pásztorkirály.”

Jézus nem azzal kezdte tanítását, hogy előállt: „Én vagyok a Jó Pásztor,” hanem küldetése során sokat vitatkozott az akkori vezetőikkel, a királlyal, a helytartóval. Nem támadóan, hanem beszélt arról, hogy nekik mi a küldetésük. Miért vannak ott, ahol éppen vannak. A helyükön vannak-e? Természetes volt az ókori keleten, hogy a királyok szolgálatukat pásztori szolgálatként értelmezték. Kézzelfogható volt ez az értelmezés, mert a pásztor és a nyáj kapcsolata, a pásztor feladata a nyáj felé mindenki számára magától értetődő volt. Izrael vezetői úgy értelmezték a szolgálatukat, mint amit Isten bízott rájuk pásztori szolgálatként. Ezért Izrael királyai ezt a címet viselték: ***„Pásztorkirály.”***

Érdemes ezt a fogalmat ízlelgetni a lelkünkben: pásztor miniszterelnök, pásztor köztársasági elnök, pásztor pártelnök, van néhány király is, bár a feladatkörük egészen más, mint régebben.

Egymásnak vagyunk a pásztorai!

Nagyon sok minden megelőzte azt, amikor Jézus azt mondja: „Én vagyok a Jó Pásztor”. Elsősorban az, hogy Jézus bírálta azoknak a szolgálatát, akiknek a népről való gondoskodás, a nép szolgálata volt a feladatuk, küldetésük. Kemény szavakkal illette őket. Rablóknak, tolvajoknak mondta őket, arról szólt, hogy a saját érdekeiket nézik, nem a nép javát.

***Ez a legfontosabb szolgálat, a vezető pásztor szolgálata,
de valójában egymásnak vagyunk a pásztorai.
Egymásra bízott bennünket az Isten.
Mindegyikünk felelős a másikért.***

Egymásért vagyunk felelősek: **pásztori szolgálat**. Ha azon gondolkodunk, hogy mi is a mai vasárnap üzenete, akkor gondoljunk a vezetőik felelősségére, de mindegyikünk felelősségére is. Egyikünk se mondhatja azt, hogy a másik ügye, a másik dolga az, amiről éppen szó van, vagy ami miatt oly sokat panaszkodunk.

„Én vagyok az ajtó!”

Sajátos, amikor Jézus erről a szolgálatról beszél, akkor egy másik képet használ. Ez a kép az: - amit előbb hallottunk, - „Én vagyok az ajtó!” Ez azért nagyon fontos, mert azt mondja: - Aki az ajtón lép be, az nem tolvaj, az nem rabló. Aki tolvaj, rabló, önös érdekeket tart a szeme előtt, az nem az ajtón megy be. - Ahhoz, hogy mi beléphessünk az ajtón, – egészen átvitt értelemben - ahhoz ezzel a kérdéssel szembesülnünk kell. Az emberiség az ajtó előtt toporog. Az emberiség a megoldásra váró, számtalanszor megfogalmazott kérdésekre keresi a választ és nem találja. Mielőtt Jézus arról beszél, hogy mi is az ő pásztori szolgálata, azelőtt ezt a képet állítja a szemünk elé:

„Én vagyok az ajtó! Aki rajtam lép be, az legelőre talál, az életet talál!”

Mit jelent a nyájnak ez a pásztori szolgálat?

A szentíráskutatók sokat foglalkoznak ezzel a képpel és azt mondják, hogy abban az időben a legvédehetőbb jószág a birka volt. Miért volt oly fontos ez az állat? Nem véletlen, hogy Jézust „az Ártatlan Bárányként” mutatja be a Szentírás is. Az értünk „Megölt Bárányként” ismerik Jézust. Ez is más-más irányokba vezetne bennünket. Azt mondják a szentírás magyarázók, hogy a bárány egy védett állat volt abban az értelemben, hogy a pásztor volt az, aki megkereste neki a legelőt, megkereste neki a forrást. A pásztor volt az, aki védte a vadállatoktól a nyáját. A pásztor volt az, aki oltalmazta, gondját viselte, **érte élt**.

Isten szeret téged!

Jézus azt mondja: „Én vagyok az ajtó!” Aki Rajtam belép, vagyis nem kerül meg engem, az életet talál, - legelőt talál, - vagyis megtalálja, miképpen maradhat fönt az élete. Nem az egzisztenciális élete, hanem az Isten elgondolásának megfelelő élete. Aki Rajtam keresztül lép, az ezt az életet találja. Ez az élet azt jelenti - rendkívül fontos, ez Jézus központi üzenete, - hogy azt üzeni az Isten mindegyikünknek, hogy szeretlek téged! Név szerint téged Mária Magdolna, aki ott sírdogáltál a kertben, téged Tamás, aki hitetlenkedtél, téged Péter, aki megtagadtál, téged ember akármilyen neved van. Az élet, amiről szó van, amit Jézus mond, abban áll, hogy valaki azt mondja: szeretlek!

***Az Isten Jézus Krisztus által ezt üzeni: szeretlek!
Aki ezt meghallja, az válaszol az Istennek.***

Pétert is kérdezi Jézus: „Szeretsz Engem, Péter?” Péter válasza: „Uram, te tudod, hogy szeretlek!” Válasza miatt lesz Péter Jézus első pásztorutóda. Mindegyikünk az által tudja pásztori szolgálatát teljesíteni, ha Jézusnak válaszol: „Uram, te tudod, hogy szeretlek!”. Ez abban áll, hogy egymásért felelősséget vállalunk. Csak ezzel a gondolattal vagyunk képesek a problémáink megoldására, a mi világi problémáinknak, a mi emberi életünk problémáinknak a megoldására. Különben nem!

***Aki azt mondja Jézusnak: „Uram, te tudod, hogy szeretlek!”,
annak számára fontos az, amit Jézus tanít, amit Jézus megjelenít.***

Gondoljunk arra mi, akik a kapu előtt toporgunk és szeretnénk megoldani a kérdéseinket, de nem tudjuk. Azért nem tudjuk, mert nem Jézusnál keressük, nem Jézussal keressük a megoldásokat. Volt, amikor jobban figyeltünk Rá. Ma egyre kevésbé, vagy talán újra kezdünk figyelni.

Meg tudjuk oldani a háború, a béke problémáit? Meg tudjuk oldani a szegénység kérdését, aminek az alapja végeredményben az, hogy különbséget teszünk ember és ember között? Meg tudjuk oldani az egészségünkkel kapcsolatos kérdéseket? Meg tudjuk oldani azokat a problémákat, amiket saját magunk gerjesztünk és generálunk, akik nem tudunk uralkodni önmagunkon és iszonyú terheket rakunk e miatt egymásra? Gondoljunk csak a szenvedélybetegekre. Micsoda terheket raknak a társadalomra, közben emberi jogokra hivatkoznak. Joga van ehhez is, ahhoz is, amahoz is, utána nekünk meg... Mindazokat a terheket, amiket a jogra hivatkozva emberek teremtenek ebben a világban, azokat elhordozhatjuk.

***Meg tudjuk oldani ezeket a problémákat?
Biztos, hogy csak akkor, ha a kapun belépünk.
Jézus a kapu, Jézus az ajtó!***

Nem véletlen II. János Pál pápa két legfontosabb enciklikája:

Az egyik: Jézus a megváltó!

Ebben az enciklikában beszél arról, hogy emberek Jézus nélkül, a megváltó nélkül semmire se mennek, mert Jézus nélkül mindenki a maga önzését, a maga érdekeit hangsúlyozza és ez mindennek a megakadályozója.

Az önzésünk mindennek a megakadályozója. Ez a bűn!

A másik: Isten gazdag az irgalomban!

Múltkor elméltünk az irgalomról. Irgalom - mint kötelék. Az irgalom azt jelenti, hogy össze vagyunk kötözve egymással és úgy éljük meg ezt az összekötöttséget, olyan fajta biztonságot teremtünk egymás számára, mint amilyen biztonsága van a magzatnak az anyaméhben.

Irgalom! Isten gazdag az irgalomban!

Meg tudjuk oldani a problémákat ilyenfajta kép nélkül, ilyenfajta tanítás nélkül, ilyen igazság nélkül? Ne áltassuk magunkat! Ha ezeket mind- mind végiggondoljuk, akkor közelebb lesz számunkra:

„Én vagyok a Jó Pásztor!”

Jézus ebben az értelemben pásztor. Nem tolvaj, nem rabló, nem akarja a maga javát. Életünk legyen, hogy tudják azt az emberek, hogy az Isten szereti őket. Azok, akik ezt fölismerik és válaszolnak az Istennek, azok egymásnak mondják, hogy ***szeretlek téged***. Ez által egymás megváltásán, egymás megújulásán dolgozunk és valamiképpen irgalmas szívű emberek leszünk egymás számára.

Testvérek!

Ez a Jó Pásztor üzenete! Foglalkozzunk végre már Vele és ne söpörjük le ilyen ostoba, buta emberi gondolatokkal: - Birkaszellem, nyájszellem, nem vagyok birka. - Buta, ostoba emberi kifogások, mind arra valók, hogy az ember nyugodtan versenyezzen úgy, hogy nincsenek egyforma feltételek. Az ember nyugodtan igazolhassa a maga egyéni érdekeit, a maga egyéni javát, az önös érdekeit.

***Álljunk meg! Lépjünk be az ajtón! Ne toporogjunk tovább az ajtó előtt!
Jézus az ajtó, aki rajta lép be, életet talál!
Aki nem, az elveszíti az életét!
Éljünk!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!

Akár azt is mondhatom, hogy ez az imádság, amit Jézus tanított nekünk és most az ajkunkra veszünk ez az emberiség imája. Mindenki azonosulhat vele. Semmi olyan nincs benne, ami akár elvekkkel, vagy bármifajta emberi meggyőződéssel ellenkezne. Arra gondoltam, imádkozzunk azért, hogy ne megélhetési vezetői legyenek az emberiségnek. Bárhova nézünk, szinte mindenütt a korrupcióval találkozunk a vezetők részéről. Sokan nem tudnak a lehetőségeknek ellenállni és a kárunkra, az emberiség kárára játszanak a maguk önző, önös érdekei szerint.

Imádkozzunk azért, hogy a mi emberi kapcsolataink se ilyen megélhetésiek legyenek. Ugyanerről van szó, amikor érdekkapcsolataink vannak, amikor az egymással való kapcsolatainkban azt nézzük, hogy ebből nekem mennyi előnyöm származik és hasonló. Nem vagyunk különbek a Deákné vásznánál. Könnyű kritizálni, könnyű ítélni, könnyű a vezetők fölött pálcát törni, szívesen is tesszük, tetszetős, csak amikor a magunk ügyeiről, a magunk kapcsolatairól van szó, mintha ez valami más világ lenne. Pedig nem. Minden kérdésnek bennünk kell megoldódnia.

Mi Atyánk...